

AHCC XỨ CAO BỒI LẠI LÀM THUYỀN NHÂN

Phúc trình buổi họp mặt ngày 14-06-2001, Vũ Quý Hảo ghi.

"Thuyền" đây là chiếc du thuyền xa hoa Celebration của hãng Carnival Cruise Lines. "Nhân" đây chính là các AH Công Chánh mà ngày nào, (tưởng như mới ngày hôm qua) đã vượt biển trong gian nan, cơ cực và liêu lĩnh. Chuyến hải hành thú vị này đã được "thai nghén" từ buổi họp tất niên AHCC hồi tháng 12 năm 2000. Trong buổi họp tất niên đó, AH Đại diện đã đề nghị một trại hè nổi cho AHCC ở trên "Đại dương, đại dương mênh mông", để bù lại phần nào những cơ cực, cũng trên đại dương, của những ngày dài sau tháng Tư Đen. Không những chỉ đưa ý kiến, AH Huyền còn phải dùng ba tác lười Tô Tần để cố gắng thuyết phục các AH tham gia chuyến "trại hè nổi"

Anh chị em chúng tôi gồm có tám (8) gia đình: **Nguyễn Văn Độ, Vũ Quý Hảo, Nguyễn quý Hội, Phí Ngọc Huyền, Nguyễn Văn Lộc, Phan Quang Nam, Đoàn Kỳ Tường và Nguyễn Đôn Xuân.**

Vị chi là 16 người mũi thấp da vàng chen chân giữa khoảng 1400 người mũi lõ tóc quăn đến từ Âu, Mỹ và Úc châu cùng tham dự cuộc hải hành này. Vì hải cảng này chỉ cách Houston có 90 phút lái xe nên chúng tôi không phải mua vé máy bay như đại đa số các du khách khác. Không những khỏi mua vé máy bay, dân ta còn tiết kiệm: (Chi tiêu kiểu Việt Nam mặc dù lãnh lương kiểu Mỹ) bằng cách đi chung xe, một sáng kiến của AH Đại diện, để vừa có dịp hàn huyên, đỡ công lái xe, đỡ tốn xăng và lại đỡ tiền đậu xe (35\$ mỗi xe).

Xe chúng tôi mới tới ranh giới của thị xã Galveston thì chiếc tàu Celebration đã đứng

sừng sững hiện ra như một tòa cao ốc nhiều tầng. Chiếc tàu dài 733 feet, rộng 92 feet và có 11 tầng (không kể hầm máy). Năm tầng thấp dùng làm phòng ngủ, những tầng trên dùng làm những câu lạc bộ, nhiều tiệm buôn bán nữ trang, áo quần, đồ kỷ niệm, cafeteria, nhà hàng, sòng bài, sân banh bóng chuyền, bàn ping-pong, phòng tập thể dục, hồ bơi cho người lớn, hồ bơi cho trẻ con, hai rạp hát và nhiều phòng hội...

Khi trình vé lên tàu, chúng tôi được cung cấp một thẻ tín dụng tạm để dùng vào việc mua sắm trên tàu. Vừa lên tàu, mỗi người được phát ngay một bản đồ của "thành phố" để khỏi đi lạc. Tuy thế mà có AH vẫn đi lạc, lạc nhiều lần, lạc đến nỗi phu nhân phải nhờ các AH tìm "trẻ lạc".

Phòng ngủ là những phòng khang trang, tiện nghi y hệt phòng của các hotel loại trung bình trên đất liền Hoa Kỳ. Với nhiều kinh nghiệm du lịch, AH Đại diện đã dàn xếp với hãng du lịch để chúng tôi được mua vé giá hạ: Chỉ hơn 500\$ cho mỗi người. Thật là "May hơn khôn": Vì giá hạ cho nên chúng tôi bị xếp vào những phòng của tầng thấp nhất, nhưng chính nhờ ở vị trí thấp mà phòng ngủ hầu như không bị giao động vì sóng biển.

Thuyền khởi hành lúc 5:00 giờ chiều Thứ Năm ngày 14 tháng 6 năm 2001 từ bến cảng Galveston.

Điều đáng lo ngại nhất cho quý phu nhân thì lại không phải là chỗ ở mà là nơi ăn. Lo ngại đây là lo ngại "tăng ký". Thật vậy, Cafeteria đầy ắp những sơn hào hải vị, hơn 40 món ngon, thay đổi mỗi 12 tiếng, mở cửa 7 ngày mỗi tuần và 24 giờ mỗi ngày. Vào cửa tự do và trang phục cũng tự do. Cafeteria lại sát cạnh hồ bơi. Vì vậy có nhiều AH đã ngồi vào bàn ăn mà vẫn bị đói vì các chàng cứ dán mắt vào những thân hình bốc lửa của các cô gái tóc vàng trang phục bikini, nhón nhơ từ hồ bơi vào ăn uống, như muốn trêu ghẹo mấy AH "già mà còn ham". Cũng may là

vào những buổi tối, nhà hàng hạng sang mở cửa, mỗi nhóm được dành riêng một bàn ăn vào giờ nhất định, ở đây họ đòi hỏi y phục chỉnh tề, nên các AH hồi xuân không bị chia trí, do đó, có cơ hội thưởng thức những tuyệt chiêu của các tay nhà bếp nổi tiếng từ nhiều quốc gia trên thế giới. Trong nhà hàng này, cứ hai bàn là có một bồi bàn. Hình như "chiều khách" là một điều kiện tiên quyết để được tuyển vào làm bồi bàn nên họ luôn luôn làm thực khách vừa lòng.

những ca nhạc kịch trình diễn trên đại hý trường lồng lẩy nguy nga. Ngoài những chương trình giải trí, trên tàu còn có hai mục hấp dẫn:

1. Sòng bài:

Nơi moi tiền của du khách. Sòng bài rộng mênh mông với đủ mọi môn chơi. Người ta vào sòng bài để *thử thời vận* nhưng các AH thì vào đây để *thử tài Xác xuất thống kê*. Có vài AH chỉ vào quan sát mà không đánh. Có AH khác thì quan sát, ghi chép những số trúng, ghi chép thực lâu

Hình Đường qua Hải Đảo Đam mê:

Các AHCC vừa xuống tàu, chuẩn bị lên xe bus đi thăm Hải Đảo Đam Mê.

Những bữa ăn tối đều có kèm theo một chương trình ca vũ mà các bồi bàn là những diễn viên. Các chương trình ca vũ thường có tính cách thân mật vui nhộn nhiều hơn là nghệ thuật nghiêm túc, do đó các thực khách cảm thấy thoải mái tham gia vào đoàn ca múa một cách tự nhiên. Bị thôi miên bởi tiếng nhạc giạt gân rất vui nhộn, có vài AH đã tách từng đoàn ca múa nhảy nhót diễn hành quanh nhà hàng từ lúc nào mà chính AH ấy cũng không hay! (*Có AH đã chụp được những tấm hình này để trình làng sau này*).

Sau những bữa ăn tối thường có những chương trình giải trí đa dạng khác. Đặc sắc nhất là

rồi rút máy tính và giấy bút để vẽ Bell Curve, tìm những số có nhiều xác xuất trúng nhất. Lâu thực lâu sau phe ta mới ra chiêu. Cẩn thận như thế mà vẫn có khi thua. Những AH thực sự muốn thử thời vận thì đi kéo máy chơi tiền cắc với hy vọng trúng số độc đắc. Cái hay ở đây là phe ta không bị ham mê, trái lại, rất tỉnh táo. Khi thắng nhiều hơn thua là "quân ta" vui vẻ rút lui. Đã rút lui thì chủ sòng bài chịu nhưng phe gà nhà thì không để cho một AH phát tài ngồi yên. Phát tài thì phải đãi anh em. Cuối cùng AH ấy đã phải mua nguyên một chai rượu rất ngon đãi bà con nhằm ngày Father Day.

2. Shopping:

Mục này dành cho quý phu nhân, đó là những tiệm quần áo và nữ trang vừa to, vừa đẹp, lại còn rất rẻ và miễn thuế. Tiệm nữ trang trên tàu có một điểm đặc biệt: Những sợi dây chuyền dài cả trăm feet. Quý bà quý cô muốn mua mấy inches cũng được. Họ cắt ngay, khách đeo liền.

Ngoài hai mục đặc biệt ấy lại còn có nhiều tiện nghi thể dục, thể thao:

Có những AH gặp lại bàn ping-pong mà mừng như gặp được người xưa. Từ ngày xếp bút nghiên đến giờ, khoảng 40 năm, mới có dịp ôn lại mấy chiêu. Càng đánh, càng hăng. Các cuộc tranh tài ngày càng sôi nổi và hào hứng đến nỗi toàn thể các AH đã đồng thanh treo một một

Có AH thì lại bắt chước Nguyễn Bình Khiêm: "Ta đại ta tìm nơi vắng vẻ". Đêm đêm lên mũi tàu ngắm sao trời và tìm những chòm sao quen thuộc để kiểm chứng rằng tàu đang đi về phía nam.

Sáng sớm lên boong phía mũi tàu thì mới thấy thú vị làm sao! Quanh đây không một bóng người. Một mình chiếm cả một chiếc tàu và cả một bầu trời! Ở đất liền thì thấy đường chân trời là một đường thẳng nằm ngang. Đứng trên boong tàu thì mới thấy đường chân trời là một cung tròn.

Đứng giữa bao la, trên là trời vô tận, xanh lơ, dưới là nước không bờ, xanh thẫm, giữa là cây sậy suy tư đang thao thức vì hai thái cực của hai

Hình Phòng Lái: (từ trái sang phải)

Hàng trước: Quý chị - Xuân, Nam, Độ, Huyền, Lộc, Tường, Hảo, Hội.

Hàng sau: Quý Anh - Nam, Lộc, Xuân, Tường, Hội, Hảo.

giải thưởng cho "Trận Bồng Bàng Đại Dương". Cặp Nguyễn Quý Hội & Vũ Quý Hảo đã so tài với cặp Nguyễn Văn Lộc & Phan Quang Nam. Bên tám lạng, phía nửa cân. Các khán giả Việt, Mỹ, Mễ, Tây đều hò reo cổ vũ sau những cú đập long trời và những chiêu đỡ lỏ đất. Kết quả là không có đội ban thắng thế mà chỉ có đội ban may mắn đã vô tình chiếm ưu thế trong đường tơ kẽ tóc. Cặp Nguyễn Quý Hội & Vũ Quý Hảo đã nhận giải thưởng vì hên.

chuyến du thuyền vui nhộn xa hoa hiện tại... Có AH đã miên man nhớ tới những ngày dài hầu như vô tận khi nằm trên boong tàu 28 ngày đêm. Cứ sáng ra, chàng lại ước "Chớ gì chiều tối rồi" và cứ chiều xuống là lại mong "Giá mà được tối rồi". Biển và tàu đều xa lạ nhưng nhàm chán vì ngày nào cũng vậy. Hường mắt thật xa, cố tìm lấy một cánh chim trời hay một giải núi xanh để tạm gọi là những gì quen thuộc, nhưng tuyệt nhiên không thấy. Hình ảnh quen thuộc

duy nhất hồi đó là những cụm mây trắng bồng bênh trên nền trời xanh lơ. Hai mươi sáu năm sau, sáng sớm hôm nay, gặp lại những cụm mây trắng ấy, cũng nền trời xanh ấy nhưng tình trạng thì thật là một vực một trời. Thay mặt cho tất cả những người đang bình an, đang sung sướng và vui vẻ trên chiếc du thuyền Celebration AH đã thì thầm "Cảm ơn Trời".

Có AH thì ngược lại, không dám lên boong tàu vì sợ phải nhìn thấy biển. Biển gợi lại những kỷ niệm buồn, rất buồn, những kỷ niệm đau, quá đau! Nghe AH ấy tâm sự các AH khác đều giật mình nhớ tới tâm trạng của một AH thì sỹ có danh trong làng Công Chánh tại Caltrans:

"Thôi đừng ra Thái Bình Dương"

"Tim còn nhức nhối, vết thương chưa lành"

"Cây xa cỗi, chim lìa cành"

"Xa quê đất khách lễ đành tìm quên"

Tâm sự thì nhiều, thật là ngổn ngang trăm mối trong mỗi AH, nhưng không ai chối cãi được là chuyến hải hành này, nếu chưa làm quên được chuyện vượt biên thì ít ra nó cũng xoa dịu phần nào những nhức nhối của những con tim đang

trên đường bình phục...

Mãi suy nghĩ viễn vông, sáng sớm hôm nay Thứ Bảy 16-06-2001, tàu đã đậu lại trên bến cảng của hải đảo Cosumel lúc nào không biết. Một ngày rười đã trôi qua! Thế mới biết không phải chỉ có Lưu Thần và Nguyễn Triệu ngày xưa, mới quên cả thời gian! Bến cảng này được xây cất ở phía Tây của hải đảo, chỗ đối diện với lục địa vì phía Đông của đảo hướng ra đại dương, ở đó sóng to, gió lớn, không thuận tiện cho tàu đậu. Trước khi "Đổ bộ" ban tổ chức mời quan khách lựa chọn các chương trình du ngoạn. Người thì chọn đi thám hiểm đáy biển với bình dưỡng khí và máy chụp hình chịu nước để chụp hình cá và dong biển. Kẻ thì chọn đi du ngoạn các đỉnh núi cao của Cosumel bằng xe díp. Riêng nhóm AHCC thì chọn đi tắm biển pha lê ở - không phải là bờ biển mà là - giữa đại dương. Chúng tôi lên xe bus đi độ nửa giờ để đến tận cùng cực Bắc của hải đảo. Từ đó xuống thuyền qua một hòn đảo rất nhỏ tên là Passion Island. Nước biển ở đây trong nên nhìn thấy được đáy. Bãi cũng lơ thơ vài hàng thông, cũng

Hình Sân Khấu Hạ Môn: (Từ trái qua phải)

Hàng trước: Quý chi- Lộc, Hội, Tường, Nam, Xuân, Hảo, Huyền, Độ.

Hàng sau: Tùm quân nắp bóng giai nhân

một vài cây dừa gầy còm có lẽ mới trồng. Thấy thông lúa thưa, nhìn dừa lác đác, chúng tôi chạnh nhớ tới quê hương ta với bãi thông bao la, hoặc rừng dừa bát ngát của Những Nẻo Đường Đất Nước:

*"Tôi đã đi từ Cà Mau ra Bến hải
 Tôi đã dừng lại khắp các nẻo đường
 Nước xanh màu bát ngát đại dương
 Hay tròng điệp núi rừng cao nguyên đất đỏ
 Tôi đã qua khắp các thị thành nguy nga to, nhỏ
 Bãi biển, rừng thông
 Lúa Hậu Giang bát ngát ngập đồng
 Dừa Bình định tô xanh miền cát trắng"*

Huy Lực

Cát ở đây cũng là cát trắng nhưng trắng đâu bằng cát trắng Nha Trang. Lâu lắm mới có dịp cho các AH thấy mình như trẻ lại: thôi thì tha hồ mà vẫy vùng bơi lội và thi nhau tìm mò cặp kính trắng mà một AH đã đánh rơi mất vì quá hăng say thi đua cưỡi sóng. AH này thật hên vì không những việc "Mò kính đáy biển" đã thành công mà còn may hơn nữa là người tìm được cặp kính lại không phải là một trong mấy ông bà già lợm cộm nhưng là một giai nhân bikini tóc vàng mắt xanh!...

Chúng tôi trở lại tàu lúc 4:00 giờ chiều cùng ngày. Nhân viên an ninh của tàu kiểm soát rất kỹ lưỡng giấy thông hành và thẻ tín dụng tạm trước khi mỗi hành khách được lên tàu. Chuyển về cũng vui vẻ nhộn nhịp như chuyển đi.

Chúng tôi lợi dụng sáng sớm Chủ nhật, khi đa số các du khách còn ngủ để chiếm một khu trong đại hý trường dùng làm nơi họp mặt AHCC mùa hè năm 2001.

Trong niềm hân hoan mới lạ và thoải mái dâng cao, AH Đại diện đã mở đầu buổi họp, cảm ơn và hoan nghênh sự sôi sảng của các AH đã

nhận lời tham dự buổi họp AHCC vui thỏa và hiếm có này. Tiếp theo chương trình, như thông lệ, các AH đã được nhắc nhở viết bài đóng góp cho LTCC, chỉ định người viết "*Phúc Trình Một Chuyến Đi*" để gửi LTCC. Việc thu tiền nuôi dưỡng Lá Thư sẽ được thực hiện vào kỳ họp mùa đông năm nay tạ tư gia bà quả phụ Huỳnh Thị Khiêm. Tiết mục đặc biệt nhất của buổi họp "*vô tiền hữu hậu*" này là mục "*Cảm Tưởng Về Chuyến Hải Hành*". Tất cả 16 người đều hăng hái phát biểu ý kiến. Do đó AH Đoàn Kỳ Tường đã phải nhân danh MC cho phép từng người phát biểu theo đúng thứ tự. Ai nấy đều nhiệt liệt khen ngợi chuyến du thuyền Carnival, đều lấy làm tiếc là tại sao chúng ta không thực hiện những buổi họp AHCC như thế này từ nhiều năm trước và đều yêu cầu tái tục những buổi họp AHCC trên tàu như năm nay.

Buổi họp đã bị cắt ngắn vì đã đến giờ tập họp để nghe thuyết trình thủ tục xuống tàu và nhập cảnh Hoa kỳ. Chương trình "*Hát Cho Nhau Nghe/Hò Vui Đối Đáp*" đành phải hủy bỏ; do đó bài "*Hò Vui Trên Tàu*" tuy đã được in sẵn thành nhiều bản, cũng đành gác lại chờ chuyến Hải Hành năm sau.

Tàu cập bến Galveston lúc 8:27 sáng Thứ Hai, ngày 18 tháng 6 năm 2001 nhưng vì quá đông hành khách nên phải đợi đến 11:33AM mới đến phiên chúng tôi xuống tàu.

Sau 4 ngày sinh hoạt chung, chúng tôi thấy gần nhau hơn, hiểu nhau hơn và do đó thân nhau hơn. Từ nay các AHCC Houston lại có thêm một kỷ niệm đẹp của những ngày vui bên nhau. Thẻ theo lời yêu cầu của các AH trên tàu, bài Tường Thuật này được viết ra để *xin kính cáo xa gần ngõ cùng hay biết*. ■